

[Finansministeren.]

Bestemmelse, der nu findes, og hvorved Finansministeren bemyndiges til at forhøje Indkomstskatten med det Beløb, som er nødvendigt for at afholde de med Lovforslagenes Gennemførelse forbundne Udgifter. Det er rigtigt, at denne Bestemmelse ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag. Det skyldtes flere Aarsager, bl. a. den, at Renten til Obligationsejerne var fastsat til $3\frac{1}{2}$ pCt., medens den nu vil blive 4 pCt. I øvrigt mente man, at det kun var de første Par Aar, der vilde blive nogen Udgift, og at den kunde afholdes af Merindkomstskatten. Efter Landbrugministerens Lovforslag, som det nu er formet, vil der blive Tale om at udbetale kontante Beløb ved Laanetransaktionerne, og derfor har jeg ment det rimeligt, at denne Bestemmelse blev indføjet.

Det ærede Medlem spurgte om, hvor meget jeg skønnede Udgifterne vedrørende dette Lovforslag vilde andrage. Det er naturligvis vanskeligt at opgøre, men for de to første Aars Vedkommende gælder det, at Laantagerne kun skal betale $1\frac{1}{2}$ pCt. i Rente, medens Laangiverne skal have 4 pCt. Der bliver saaledes en Difference paa $2\frac{1}{2}$ pCt., og da Laanemassen er 100 Mill. Kr., vil der i hvert af de to første Aar blive en Renteudgift paa 2,5 Mill. Kr. Det kontante Beløb, der skal udbetales, lader sig naturligvis ikke udregne, men hvis man skønsmæssigt anslaa, at der kan blive Tale om 50 000 Ejendomme, og sætter det højeste Beløb til 49 Kr. 99 Øre og saa tager et Gennemsnitstal som 40 Kr., skulde der her kunne komme en Udgift paa 2 Mill. Kr. fordelt paa 2 Aar, altsaa 1 Mill. Kr. hvert Aar. Hertil kommer Administrationsudgifterne, som jeg anslaa til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er muligt, at de bliver betydeligt større de første Par Aar. De kan ogsaa blive mindre, men det har jeg ingen Tro til; naar man ser paa, hvad Akkordlaansomkostningerne har været i den forløbne Tid, tør jeg ikke anslaa Beløbet under $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Alt i alt maa der i de to første Aar regnes med en Udgift paa mindst 4 Mill. Kr. Jeg er imidlertid villig til ved den Forhandling, der nu skal finde Sted, at give Forslaget en Tilføjelse, saa at det kommer til at lyde paa, at hvis Merindkomstskatten og Tillægsskatten i de to Aar, Loven skal gælde, afkaster et tilstrækkeligt Beløb til, at man deraf kan afholde denne aarlige Udgift paa 4 Mill. Kr. i de to første Aar, skal Bestemmelsen om en Forhøjelse af Indkomstskatten ikke træde i Kraft. Det er ikke Meningen, at man skal have en dob-

belt Indtægt. Kan vi afholde Udgiften paa den Maade, jeg her har nævnt, er jeg villig til at gaa med til en saadan Tilføjelse.

Det ærede Medlem spurgte saa: Hvorledes skal det Overskud anvendes, som eventuelt kan fremkomme ved Opkøb af Obligationer, idet det aarlige Afdrag paa 2 Mill. Kr. afholdes ved Opkøb af Obligationer og man derved kan indvinde en Gevinst? Der kan, som Landbrugsministeren meget rigtigt sagde, ogsaa fremkomme Tab, men skulde det om 50 Aar vise sig, at man ved Opkøb af Obligationer havde opnaaet en Gevinst, saa finder man jo nok til den Tid paa at anvende denne. Da imidlertid antagelig hverken det ærede Medlem eller jeg til den Tid vil have noget med disse Forhold at gøre, tror jeg, man passende kan udskyde det Spørgsmaal og lade vore Efterkommere disponere over det eventuelle Overskud.

Vedrørende Merindkomstskatten og Tillægsskatten sagde det ærede Medlem, som jeg forstod egentlig ikke tog Afstand fra dem, at det vilde blive vanskeligt at administrere Loven. Det har det ærede Medlem Ret i. Naar jeg er gaaet ind for denne Merindkomstskat, skyldes det ikke mindst, at det ærede Medlems Partifæller i det andet høje Ting saa stærkt har krævet en saadan, og da jeg gerne vil være imødekommende over for Medlemmerne af de høje Ting, ikke alene over for mine Meningsfæller, men ogsaa over for Oppositionens Medlemmer, er jeg gaaet ind i Arbejdet og har fremsat dette Lovforslag, som jeg haaber nu maa blive ophøjet til Lov ved det ærede Medlems Medvirken.

Jeg skal saa gøre at Par Bemærkninger til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), som kunde tiltræde § 1 i Dækningsforslaget, men derimod ikke § 2, der giver Finansministeren den nu flere Gange omtalte Bemyndigelse. Det ærede Medlem kræver, at Udgifterne afholdes paa sædvanlig Maade. Men man kan jo dog ikke blive ved at vedtage Udgiftslove uden at have sikret Dækningen for disse, og da den Finanslov, der nu er vedtaget i Folketinget, ikke viser noget stort Overskud, ser jeg ikke, at der i den kommende Tid vil være Midler af dem, der indkommer i Henhold til de gældende Bestemmelser, til Dækning af disse Udgifter.

Det ærede Medlem er imod den overordentlige Indkomstskat og siger, at selv om man maaske kunde gaa med til Loven om Tilskud til Kommunerne paa $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., maa dette Beløb ogsaa afholdes af de almindelige Indtægter. Det er jo en meget